

Діденко Василь Іванович 1937—1990

Біографія

(03.02.1937, м. Гуляйполе Запорізької обл. – 13.04.1990, м. Київ) – поет, один із когорти поетів-шістдесятників. У 1950–1958 – проживав на Вінниччині. У 1959 закінчив Київський державний ун-т ім. Т.Шевченка. Відтоді – на редакційній та літературній роботі. Як поет формувався в університетській літстудії ім. В. Чумака. З 1963 – член Спілки письменників УРСР.

У поезіях Діденко звеличував Вітчизну, людину-трудівника, оспівував героїчне минуле українського народу, його видатних синів і дочок.

Автор поетичних збірок «Серцем, сповненим любов'ю» (1998), «Рання ластівка» (1988), «Дивокрай» (1987), «Дзвінка фонетика» (1984), «Червоний вітер» (1982), «Вродливий день» (1979), «Мережки сонця» (1976), «Берізка» (1975), «Дзвонять конвалії» (1972), «Дивосвіти любові» (1969), «Заповітна земля» (1965), «Степовичка» (1965), «Під зорями ясними» (1961), «Зацвітай, калино» (1957).

У 1997 завдяки клопотанню близьких людей і численних цінителів таланту Діденка, на виконання його заповіту «Поховайте мене в Гуляйполі» перепохований у м. Гуляйполе.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/didenko_vasyl_ivanovych